

FROM O. M. NOKLIE
COLLECTION

Martha Maria Missions Hjem

363 Magnolia Street

St Paul, Minn.

Opraab til Missionsvennerne!

For i faa Ord at gjøre dig bekendt med den Nød og de Folk, som Martha Maria Missionen i St. Paul, Minn., arbeider for, og iblandt, skal vi faa hidføre en nøgtern Skildring om samme, skreven af Past. I. A. Johansen, Missionens Stifter:

Med brystne Hjerter og pinte Sind,
Med skjelvende Haand og Arm
Jeg ser en Skare med Taare paa Kind
Og blødende Hjerter i Barm
At slæbe sig frem imod Dødsrigets Rand
Med Salighedshaabet slukt.
De slider sig frem gjennem Tidens Sand
Og staar om en Stund paa den benblege Strand,
Hvor Veien tilbage er lukt.

Lad mig hertil faa tilføie nogle Ord. Her arbeides for Ydre- og Indremission. Her bygges Skoler for Unge, Alderdomshjem for de gamle, Barnehjem for de forældreløse og Hospital for de syge. Dette er godt. Dette maa gjøres. Men her er en Gjerning—en Mission, som enda er meget, særlig iblandt os skandinaviske lutherske Kirkefolk, forglemt, og det er Missionen iblandt de mange skandinaviske faldne Kvinder i de større Byer. Maaske er denne Sag lidet bekendt iblandt vort Folk. Vi forsøger at gjøre lidt ogsaa for denne Mission her i St. Paul.

Nogle Ord om, hvorledes jeg kom til at optage dette Arbeide. Allerede fra min sidste Tur og Virke hjemme i Norge blev jeg ei lidet

Hør nu deres Raab til os om Hjælp. Og her kommer det som særlig foraarsager mit Opraab. Venner hjælp os med Midler, saa vi kan gjøre noget for disse. Endelig hvad vi behøver er et lidet Hus, hvor vi kunde give disse frit Ophold en Tid, saa kunde Moderen forlade sit Barn og saa arbeide for sit og Barnets Brød.

Her skal vi ogsaa faa minde om, hvad en trofast Ven af Missionen, Past. C. C. Holter, Budbærens Redaktør engang sagde, der han skrev følgende:

Broder Johansen har bedt os, om vi vilde ledsage ovenstaaende Opraab med nogle anbefalende Ord, og det gjør vi saa gjerne.

Saa sørgeligt og ilde som det i alle Henseender er, at Mennesker i Skarevis skal lade sig forføre af Synden og Djevelen til alskens Uterlighed, Skam og Last, saa glædeligt er det paa den anden Side, at Gud kan faa opvække Mænd og Kvinder til at gjøre den barmhjertige Samaritans Gjerning ogsaa i vore Dage. Herren vil have os til at være med og redde dem, som "haster til Døden,"

Vi har lært at kjende lidt til Broder Johansens Redningsarbeide og Samlingsarbeide og hvorledes det er om at gjøre for ham at faa de arme forlorne Syndere ind under Guds Ords Indflydelse og faa dem bragt tilbage til den rette Faaresti, og naar der blir mere at gjøre og flere at tage Vare paa end baade Tid og Kræfter tillader, saa maa ingen forandre sig paa, at han "vinker paa sine Staldbrodre", at de skal komme og hjælpe ham. Og naar vi ser, at en Mand sætter hele sit Liv, sit Legems og sin Sjels Kraft ind for

at redde Sjele fra timelig og evig Undergang, hvem skulde da ikke ville træde støttende til, at det maa lykkes mere og bedre?

Selve Sagen, som her arbeides for og skrives om har Broder Johansen oventor fremlagt saa gribende, at det kan i allé Fald just her ikke være værd at sige mere derom. Det er saa sørgeligt, at den, som ikke er ganske forhærdet eller har et Stenhjerte, maa røres til Taarer. Men her hjælper det lidet at græde, tale eller skrive, her gjælder det at handle. Syndens og Fortabelsens Pøl blir aldrig fuld, om al den Ungdom (Døtre) som findes blev kastet deri. Og skal denne Ødelæggelse hemmes og i det mindste for nogles Vedkommende stanses, saa maa der gøres noget. Redningsmænd og Redningskvinder maa udsendes, Redningsstationer maa oprettes, der maa skaffes Midler til midlertidigt Underhold for de reddede. Se dette er, hvad den barmhertige Samaritan vil gjøre. Vil du hjælpe til? Sig: Ja, jeg vil, ja, jeg vil.

“Budb.” Red.

Pastor Johansen er nu ikke mere i St. Paul, men er Medlem af Bestyrelsen.

Missionen er inkorporeret som en fri Mission. Den har ogsaa nu faaet sig et Hjem, beliggende 363 Magnolia St. Dette Hjem er da specielt for hjælpeløse, faldne unge skandinaviske Kvinder og et midlertidigt Hjem for de forældre- og hjemløse smaa. Her kan det siges, at Missionen har hjulpet Piger fra alle af vore lutherske Samfund, og naturligvis ogsaa Piger, der er komne fra Norge, lige-

som ogsaa de, der ikke tilhører noget Samfund.

Miss Oline Rønning, der var første Arbeider i Mission, er fremdeles i Arbeide og Bestyrerinde for Hjemmet.

Men Missionen trænger Hjælp. Skal den fortsætte sit Arbeide herefter som hidtil, saa maa den faa Hjælp — og det er derom vi nu beder og derfor vi nu under Bøn til Gud udsender dette Opraab til Indremissionsvennerne.

Vi har Gjæld at betale paa Hjemmet, saa meget skal til for kommende Aar. Derfor beder vi, kjære Ven, kom Missionen ihu med en liden Gave; men gjør det snarest muligt.

Du kan sende Pengene til Hjemmets Bestyrerinde, Miss Oline Rønning, 363 Magnolia Street, St. Paul, Minn.

Bestyrelsen vil da kvittere for modtagne Beløb i de forskjellige kristelige Aviser.

Deres for de faldne, hjælpeløse og smaa bedende

Martha Maria Missions Bestyrelse,

363 Magnolia St., St. Paul, Minn.

Jeg vil paa det hjerteligste anbefale denne Sag til vort Folk, for det er en Gjerning, som bør støttes.

Rev. O. A. Norem.

veir, dog kom en del Mænd og Kvinder sammen. Vi organiserede os til en Forening og kaldte den Martha Maria. Vi besluttede at sætte en Bibelkvinde i Arbejde og nu er vi saa lykkelig at have Bibelkvinden allerede i Virksomhed. For nærværende har vi seks unge norske Piger, som vi nu forsøger at redde. Deres Omstændighed kan jeg ikke nu beskrive, deres Nød er stor. De er dog Sjele, som Jesu Blod har rundet for. De er ogsaa Barn af Far og Mor—elsket af sine Forældre, som vi elsker vore Børn.

Vi har da faaet disse ind paa forskellige Steder.

Om nogle Uger staar to af disse med hver sit Barn paa Armen og ved sig intet Sted at gaa. Ingen vil have dem. Hvor skal de hen? Her og i disse Omstændigheder er det, at Tanken paa Barnemord for første Gang bliver tænkt paa. Herfra er det, at de ofte kaster sig ned, dybere ned, for der at drukne al sin Jammer og Sorg og Nød og Smerte.

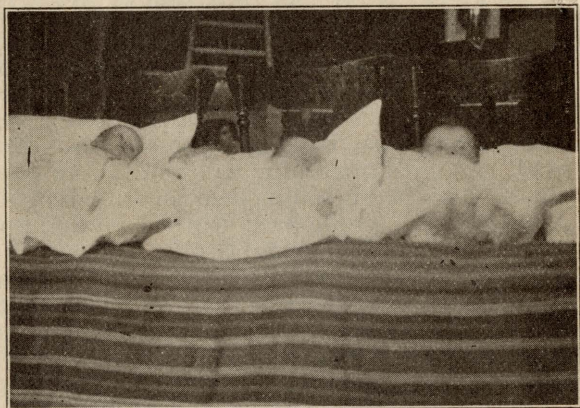
Herfra er det, at den stakkels Datter skriver sit sidste Brev til sin Moder som ofte lyder som saa:

Kjere Mor!

Min Samvittighed, min Samvittighed! Kan du glemme, at du nogensinde har havt en Datter, som hed Inga—saa gør det, kjere Mor. Søg at glemme din Datter—du ser hende aldrig mere i Livet—mit Liv er ødelagt. Alt er saa mørkt, saa mørkt. Jeg har ødt mit Liv—kan ikke leve—tør ikke dø, men maa dø. Døm mig ikke for haardt, kjere Mor, men tilgiv, tilgiv! Endnu engang! Glem, at du nogensinde har havt et Barn som hed Inga.
Din forlorne Datter.

bekjendt med denne Gren af Indremissionen. Men Interessen for den døde. Aar efter hændte det sig, at jeg blev underrettet af en vis Prest om en Pige, som tilhørte min Menighed, der var falden. Aabenbaringen bragte mig megen Sorg og Bedrøvelse, da Pigen engang havde været min Konfirmant. Pigens Omstændighed tilhører kun Sjelesørgeren, men Nøden bragte mig til at tænke meget paa Sagen, om noget kunde gøres. Men det gik hen. Kommen hid til St. Paul blev jeg en Søndagsaften kaldt ud—det blev mig sagt for at døbe et Barn. Jeg gjorde ogsaa dette. Den stakkels Mor, en falden norsk ung Pige, knust i sin Skam og Smerte, hulkede og sagde "døb den lille", saa igjen græd hun, saa kaldte hun paa sin Moders Navn indimellem sine hysteriske Anfald og saa sagde hun: "Mor er iveren for mig." Pigens Planer og Tanker tilhører ogsaa her kun Sjelesørgeren, men dette kan siges, at jeg tror det kun var Pigens bedende Mors Bønner, om end hjemme i Norge, som dog frelste hendes Barn her i det fjerne Vesten. Dette rystede mig op igjen og træt af mit Dags Arbejde, men bedrøvet over min Erfaring og vemodsfuld over den Synd og Nød jeg var bleven kjendt med gik jeg hjem med Bøn til Gud om ikke noget kunde gøres for de stakkels faldne. Ikke var dette over førend et andet Slag kom, dennegang værre end før for mig, da Pigen var Datter til en Prest. Dette bragte mig til Handling. Jeg lovede min Gud og min Samvittighed, at jeg vilde forsøge at arbejde for en Mission blandt disse.

Jeg talte Sagen lidt iblandt mit Menighedsfolk. Bestemte Møde en Aften for at møde med dem, som vilde gjøre noget for denne Sag. Kvelden kom, men det blev Styg-

Forældre- og hjælpeløse Smaa.

Vil du hjælpe dem?